

UZASADNIENIE

Powódka E. J. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) (p. (...) Polska) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., kwoty 250 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 29 października 2018 r., do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że dochodzi zryczałtowanego odszkodowania z tytułu opóźnienia lotu nr 3Z 7010, z dnia 17 lipca 2018 r., z W. do W..

Pozwany (...) (p. (...) Polska) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwany podniósł, że do opóźnienia wskazanego lotu doszło z powodu nadzwyczajnych okoliczności, które wyłączają odpowiedzialność przewoźnika, w postaci niekorzystnych warunków, które wystąpiły w trakcie lotu TVP (...) i zakłóciły przebieg całej rotacji, której elementem był skarżony lot (odpowiedź na pozew k. 21-26).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka E. J., miała zaplanowany na dzień 17 lipca 2018 r. lot o numerze 3Z 7010, z W. do W.. Lot ten był realizowany przez pozwanego przewoźnika i uległ opóźnieniu przekraczającemu 3 godziny (okoliczności bezsporne; ponadto dowody: karta pokładowa k.10, dokument podróży k.11-12, pismo pozwanego k.17).

Pismem z dnia 29 sierpnia 2018 r. powódka skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 250 euro, w terminie 30 dni (okoliczności bezsporne; ponadto dowody: wezwanie do zapłaty k.13-14, potwierdzenie nadania i odbioru k.15-16).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów oraz twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 13 września 2019 r. oddalono wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu lotnictwa, bowiem nie miał on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (z przyczyn wskazanych w dalszej części rozważań).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę prawną dochodzonego przez powódkę żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

- a) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;
- b) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);
- c) mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

- i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
- (...)) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1 500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawienie do żądania odszkodowania zostało rozciągnięte na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

Pozwany nie sformułował w niniejszej sprawie żadnych umotywowanych zarzutów dotyczących przesłanek zgłoszonego żądania, w zakresie stawienia się do odprawy i udziału powódki w opóźnionym locie, realizowanym przez pozwanego, odległości pomiędzy portami lotniczymi, jak i faktu oraz zakresu opóźnienia, a okoliczności te, znajdując nadto potwierdzenia we wskazanych powyżej dowodach.

Podkreślenia następnie wymaga, że opóźnienie w przylocie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego.

Na zaistnienie takich właśnie okoliczności, powoływał się w niniejszej sprawie pozwany, wskazując, że przyczyną opóźnienia skarżonego rejsu było wystąpienie - podczas jednego z wcześniejszych lotów w rotacji - niekorzystnych warunków atmosferycznych tj. silnej burzy oraz uskoków wiatru, co jest okolicznością niezawinioną przez przewoźnika.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał niemożliwej do wyeliminowania zależności, pomiędzy tymi przyczynami, a opóźnieniem lotu objętego niniejszym postępowaniem, a w szczególności niemożności zapewnienia innego samolotu, który mógłby zrealizować analizowany lot bez opóźnienia czy to należącym do floty pozwanego, czy to pozyskanym od innego przewoźnika.

Ta ostatnio wskazana okoliczność, nabiera szczególnego znaczenia w rozpatrywanej sprawie, jeśli zważyć, że wskazane przez pozwanego niekorzystne warunki pogodowe, dotyczyły w całości, nie tyle nawet wcześniejszego lotu w rotacji, co jeszcze go poprzedzającego lotu TVP (...), na trasie z W. do B. i zaistniały na obszarze innego portu lotniczego, niż ten do którego miał być wykonany skarżony lot.

Pozwany nie wykazał w żaden sposób, że podjął wszelkie racjonalne środki zmierzające do uniknięcia opóźnienia, zwłaszcza, że od momentu powzięcia wiadomości o zaistnieniu nadzwyczajnych okoliczności, do momentu realizacji

planowanego lotu upłynęło co najmniej kilka godzin. Podkreślenia wymaga tu bowiem, że pozwany uzyskał informację o niekorzystnych warunkach pogodowych na lotnisku w B., już w trakcie wzmiankowanego lotu TVP (...), który rozpoczął się o godz. 10.10 (...), a wcześniej jeszcze pozwany musiał dysponować prognozami w zakresie możliwych niekorzystnych warunków pogodowych. Tymczasem skarżony lot miał rozpocząć się planowo o godz. 16.10 (...), zaś faktycznie nastąpiło to o godz. 20.36 (...). Mimo to, pozwany nie zdecydował się przedsięwziąć żadnych działań, aby zaplanowany lot powódki odbył się bez opóźnienia, a przynajmniej okoliczności takich nie wykazał. Trudno bowiem nie dostrzec, że pozwany nie wykazał faktu podjęcia choćby prób poszukiwania sposobów na uniknięcie bądź zniwelowania opóźnienia rzeczzonego lotu tj. np. skierowania do jego wykonania innego statku powietrznego, nierealizującego w tym dniu planowych lotów, bądź pozyskania statku powietrznego od innego przewoźnika (np. w formule (...)). Podkreślenia wymaga, że strona powodowa – pomimo, że to nie na niej spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie – sformułowała szczegółowe twierdzenia, poparte dowodami (k.83-84), co do potencjału organizacyjnego pozwanego, w zakresie możliwości pozyskania samolotu zastępczego, zaś pozwany nie przedstawił żadnych środków dowodowych, które mogłyby prowadzić do skutecznego ich zakwestionowania.

Taki sposób zorganizowania przedsiębiorstwa pozwanego jest w całości od niego zależny i w żaden sposób nie można uznać, że wykazał on, iż użył wszelkich zasobów ludzkich lub materiałowych oraz środków finansowych, jakimi dysponował, w celu uniknięcia dużego opóźnienia lotu, wywołanego okolicznościami, które wystąpiły w trakcie wcześniejszego lotu.

Podkreślenia wymaga, że „zgodnie z brzmieniem motywów 14 i 15 oraz art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia, w świetle ich interpretacji dokonanej przez Trybunał, przewoźnik lotniczy jest zatem zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, jeżeli może dowieść, że odwołanie lub opóźnienie lotu wynoszące co najmniej trzy godziny w chwili lądowania jest spowodowane zaistnieniem 'nadzwyczajnych okoliczności', których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (zob. wyrok z dnia 4 maja 2017 r., P. i P., C-315/15, EU:C:2017:342, pkt 20 i przytoczone tam orzecznictwo) i - w przypadku wystąpienia tego rodzaju okoliczności - że podjął dostosowane do sytuacji środki, przy użyciu wszystkich zasobów ludzkich i materiałowych oraz środków finansowych, jakimi dysponował, w celu uniknięcia odwołania lub znacznego opóźnienia danego lotu, przy czym nie można wymagać od niego poświęceń niemożliwych do przyjęcia z punktu widzenia możliwości jego przedsiębiorstwa w danym momencie” (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 kwietnia 2019 r., G., C-501/17, EU:C:2019:288, pkt 19 i przytoczone tam orzecznictwo). To przewoźnik musi zatem wykazać, że nawet przy użyciu wszystkich dostępnych mu zasobów osobowych lub materialnych, a także zasobów finansowych, w sposób oczywisty nie mógł - bez poświęceń niemożliwych do przyjęcia z punktu widzenia możliwości jego przedsiębiorstwa w danym czasie - uniknąć sytuacji, w której zaistniałe nadzwyczajne okoliczności doprowadziły do odwołania lotu lub do opóźnienia tego lotu wynoszącego trzy godziny po planowanym przylocie (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 maja 2017 r., P. i P., C-315/15, EU:C:2017:342, pkt 29).

Nie wykluczając przy tym co do zasady, że zdarzenie, które wystąpiło w trakcie wcześniejszego lotu w danej rotacji, może być uznane za wyłączające odpowiedzialność przewoźnika, to każdorazowo jest to uzależnione od kumulatywnego wykazania powołanych przesłanek. Z pewnością nie stanowi tu natomiast wystarczającego uzasadnienia -jak zdaje się wywodzić pozwany- sam fakt, że system rotacyjny jest powszechnie stosowanym i najbardziej efektywnym ekonomicznie, sposobem organizacji działalności gospodarczej przewoźnika. W istocie, przyjęcie zapatrywania prezentowanego przez pozwanego, musiałyby prowadzić do niedającego się zaakceptować wniosku, że nadzwyczajna okoliczność, która wystąpiła na dowolnym etapie rotacji, skutkująca w sposób nieunikniony opóźnieniem wszystkich późniejszych lotów w jej ramach (w sytuacji jej kontynuowanie zgodnie z pierwotnie zaplanowanym harmonogramem, jak to miało w niniejszej sprawie), stanowiłaby okoliczność uwalniającą pozwanego od odpowiedzialności, w zakresie wszystkich wskazanych lotów, niezależnie od działań podjętych przez przewoźnika. Pogląd ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotny dla oceny w tym zakresie jest w szczególności charakter danej przyczyny, jak i czas jej wystąpienia, przy czym nie zawsze bierność przewoźnika w pozyskaniu alternatywnego środka transportu musi prowadzić do obciążenia go odpowiedzialnością. Zależy to od okoliczności konkretnego przypadku, w szczególności gdyby np. nadzwyczajna

okoliczność wystąpiła w niewielkim odstępie czasowym od rozpoczęcia skarżonego lotu, uniemożliwiającym podjęcie starań o pozyskanie samolotu zastępczego lub nawet wcześniej ale np. niekorzystne warunki pogodowe obejmowałyby także lotnisko wylotu lub przylotu skarżonego lotu, to zbędnym byłoby oczekiwanie, że pozwany pozyska samolot zastępczy, skoro on także nie mógłby wykonać tego rejsu do chwili jej ustania. Taka sytuacja nie wystąpiła jednak w niniejszej sprawie.

Niekorzystne warunki pogodowe nie obejmowały lotniska w W. i nie występowały w czasie gdy miał być wykonany skarżony lot, a pozwany powziął z dostatecznym wyprzedzeniem wiedzę, że samolot, który miał wykonać ten lot w ramach zaplanowanej rotacji, nie będzie w stanie tego uczynić, bez opóźnienia, skutkującego odpowiedzialnością odszkodowawczą. Pomimo tego- jak zaznaczono- pozwany nie zdecydował się przedsięwziąć żadnych działań, aby zaplanowany lot powódki odbył się bez opóźnienia, a przynajmniej okoliczności takich nie wykazał. Zauważyć należy, że - już w świetle twierdzeń pozwanego - nie podjął on nawet starań o zorganizowanie samolotu zastępczego np. w formule (...), a rozważenia strony zawarte w odpowiedzi na pozew, że nie przyniosłoby to oczekiwanego skutku z uwagi na okres letni, nie zostały poparte jakimkolwiek materiałem dowodowym i jako takie jawią się jako zupełnie dowolne.

W konsekwencji stwierdzić należy, że pozwany nie wykazał, że nawet przy użyciu wszystkich dostępnych mu zasobów osobowych lub materialnych, a także zasobów finansowych, w sposób oczywisty nie mógł - bez poświęceń niemożliwych do przyjęcia z punktu widzenia możliwości jego przedsiębiorstwa w danym czasie - uniknąć sytuacji, w której zaistniałe nadzwyczajne okoliczności doprowadziły do znacznego opóźnienia skarżonego lotu. Mając na uwadze, że wspomniane przesłanki winny być wykazane kumulatywnie, to wobec nieudowodnienia tej ostatnio wskazanej, zbędnym było prowadzenie postępowania dowodowego, celem ustalenia czy nadzwyczajna okoliczność, w postaci niekorzystnych warunków pogodowych w istocie wystąpiła, co uzasadniało oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Uwzględniając przedstawioną argumentację, stwierdzić należało, że powódce przysługiwało zryczałtowane odszkodowanie za opóźnienie lotu w kwocie 250 euro, stosownie do art. 7 ust. 1 lit a w zw. z art. 5 ust. 1 lit c Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.

Uzasadnione było także żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w spełnieniu wskazanego świadczenia. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że obowiązek zapłaty analizowanego odszkodowania ma charakter bezterminowy. W szczególności terminu takiego nie określa art. 7 ust. 1 Rozporządzenia nr 261/2004, który statuuje jedynie obowiązek wypłaty odszkodowania, w tym jego wysokość, nie precyzuje natomiast w jakim czasie winno to nastąpić.

W konsekwencji odwołać należało się tu, do dyspozycji art. 455 k.c., który określa termin spełnienia świadczenia jako "niezwłoczny" po wezwaniu przez wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe zaznaczyć należy, że powódka wezwała pozwanego przewoźnika do zapłaty, pismem doręczonym dnia 27 września 2018 r. (z.p.o. k.15), w którym został określony termin 30 dni na spełnienie świadczenia. W konsekwencji pozwany popadł w stan opóźnienia dnia następnego po upływie wskazanego terminu, a zatem uzasadnione było zasądzenie odsetek od daty objętej żądaniem tj. 29 października 2018 r.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Mając na uwadze fakt, że pozwany nie ostał się ze swą obroną w jakimkolwiek zakresie, zobowiązany jest do zwrotu powódce kosztów procesu. W niniejszym postępowaniu na koszty, jakie poniosła powódka składa się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego, która wyniosła 270 zł, zgodnie z

§ 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł tj. łącznie 317 zł.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.